

AVIZ

referitor la proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului privind completarea punctului V al art.17 din Legea nr.40/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne

Analizând proiectul de Ordonanță de urgență a Guvernului privind completarea punctului V al art.17 din Legea nr.40/1990 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.198 din 3.11.2000,

CONSILIUL LEGISLATIV

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,

Avizează favorabil proiectul de ordonanță de urgență, cu următoarele observații și propuneri :

I. Observații generale

1. Proiectul are ca obiect de reglementare completarea punctului V al articolului 17 din Legea nr.40/1990, în sensul introducerii unei noi atribuții a Ministerului de Interne potrivit căreia această instituție "întreține relații de colaborare cu ministerele de interne din celelalte state ale lumii; asigură, prin atașatii de afaceri interne, reprezentarea Ministerului de Interne din România în raporturile cu ministerele de interne ale statelor cu care statul român are relații diplomatice".

2. În raport cu procedura de legiferare aleasă de Guvern, respectiv cea prevăzută de art.114 alin.(4) din Constituție, apreciem că este necesar ca în Nota de fundamentare să se precizeze explicit în ce constă urgența și situația excepțională care să motiveze această cale, în sensul principiilor statuate prin Decizia nr.65/1995 a Curții Constituționale, potrivit cărora ordonanța de urgență se legitimează pe **necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale impune adoptarea de soluții imediate în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public.**

Curtea Constituțională, reconfirmând această poziție de principiu, a statuat prin Decizia nr.15/2000 că motivele invocate într-o anumită situație nu justifică calea reglementării prin ordonanță de

urgență dacă nu există "elementele necesare definirii unui caz excepțional, în sensul constatării unui pericol public major și care să nu poată fi evitat decât pe calea emiterii unei ordonanțe de urgență".

În aceste condiții, se impune ca rațiunile care evocă urgența și necesitatea reglementării avute în vedere la elaborarea prezentului proiect să fie menționate și dezvoltate în Nota de fundamentare, astfel încât să capete semnificația pe care legiuitorul constituant o conferă "cazurilor excepționale", la care fac referire dispozițiile art.114 alin.(4) din Constituție.

3. În ceea ce privește reprezentarea Ministerului de Interne din România în raporturile sale cu organismele similare din alte țări, semnalăm că aceasta, potrivit art.13 din Legea nr.40/1990, (text rămas nemodificat) se asigură de ministrul de interne care, "... poate da și împuterniciri de reprezentare altor cadre din subordine".

Pentru evitarea instituirii în cuprinsul aceluiași act normativ a două norme contradictorii, propunem revederea acestora în scopul unei corelări corecte a textelor.

II. Observații de redactare și de tehnică legislativă

1. Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, propunem ca în titlu și articolul unic, în loc de "al art.17" să se scrie "al articolului 17".

2. Întrucât, de la adoptarea sa, Legea nr.40/1990 nu a suferit decât o modificare (prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.175/1999), este necesar ca din cuprinsul articolului unic să fie eliminată expresia "și completările".

p. PRESEDINTE
Dragoș Iliescu
Dragoș ILIESCU

București
Nr. 1302/6.11.2000.